

[Veistrup.]

traktater med samtlige de Lande, som har tiltraadt Generalakten. Derved vil man altsaa ikke alene have opnaaet at faa afsluttet Traktater med Magter, som det maaske kunde være vanskeligt for os at komme paa Forhandlingsfod med, fordi vor Repræsentation ikke er lige god i alle Lande — der er jo adskillige Lande, hvor vi i Virkeligheden ikke har nogen Repræsentation. Men jeg forudsætter, at ved Vedtagelsen af denne Generalakt vil der være tilvejebragt Voldgiftstraktater med alle de Lande, der ogsaa har vedtaget Generalakten, og det forekommer mig, at dette vil være et udmærket Resultat at naa til.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): Med Hensyn til det Forbehold, som det franske Deputeretkammer har taget, kan jeg billige den Opfattelse, der ligger bag ved dette: at det i mange Tilfælde vil være rigtigere, at saadanne Spørgsmaal i første Række kommer til Behandling i Folkeforbundsraadet, idet det er rigtigt, at mange af den Slags Spørgsmaal til en vis Grad maa tages politisk; og den Myndighed, der dør er Tale om, har Betingelser for at gøre det paa en gunstig Maade. Dette vil imidlertid ikke være udelukket ved Generalakten, saaledes som den nu er, thi hvad den fastslaar, er til syvende og sidst kun, at hvis man ikke kan finde anden Vej til Spørgsmaalets Løsning, havner det til sidst for en Voldgiftsret, og naar man fra fransk Side har ønsket at betone Forbeholdet, er det dels i Kraft af den Trang til at være helt udtømmende ved alle saadanne Sagers Behandling, som Franskmændene i saa høj Grad har, dels fordi man har villet benytte Lejligheden til at understrege Betydningen af Folkeforbundsraadets Stilling.

Hvad Benyttelsen af Voldgift angaar, hvorom den ærede Ordfører for det konservative Parti gjorde en Bemærkning, skal jeg kun sige, at det er vor Opfattelse, at selve dette, at man har en Voldgiftstraktat, ikke forpligter til at føre Voldgiftssag hver Gang, der er en Mulighed derfor. Jeg mener, vi maa bedømme i hvert givet Tilfælde, om det vil være klogt at gøre det eller ikke. Men jeg skal ligesom det ærede Medlem afstaa fra at optage en Diskussion om det konkrete Tilfælde, hvorom der i Folketinget var Lejlighed til at veksle nogle Ord, da Sagen var til Behandling dér.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Ratifikation af den den 19. Februar 1925 paa den 2den Opiumskonference i Genève afsluttede Konvention.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 5953).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det her foreliggende Forslag til Ratifikation gælder en Konvention af 1925, der er tilvejebragt med det Formaal at forbedre den tidligere afsluttede Konvention af 1912 om Opiumshandelen. Konventionen af 1925 er, man kan gerne sige, ganske overordentlig grundigt forberedt. Der er afholdt en særlig Konference i Genève til dens Udarbejdelse, en Konference, som blev ledet af en dansk Repræsentant, den nuværende danske Gesandt i Berlin, Kammerherre Zahle. Efter at Konventionen er afsluttet, har den fundet Tilslutning fra et overvejende Antal af Stater dels gennem Underskrift, dels for et Flertal af Staters Vedkommende gennem Ratifikation, saaledes at den for deres Vedkommende er traadt i Kraft. Der er imidlertid visse Huller tilbage, og det er klart, at netop paa et Omraade som dette ligger der megen Vægt paa, at ikke enkelte Stater kommer til at staa udenfor, men at Konventionen bliver nogenlunde verdensomspændende, idet Virkningerne ellers ikke bliver saa store som tilsigtet. For Danmarks Vedkommende har vi haft noget vanskeligt ved at ratificere, som det kunde have været ønskeligt, idet der dertil nødvendigvis krævedes en dansk Lovgivning om Handel med Opium og tilsvarende Stoffer. Et Forslag til en saadan Ændring i Lovgivningen er nu udarbejdet af Indenrigsministeriet og vil i Løbet af ganske kort Tid kunne fremsættes for Rigsdagen. Dermed vil Betingelserne være til Stede for, at Danmark kan ratificere Konventionen. Jeg kan da for mit Vedkommende anbefale dette Forslag til hurtig Behandling i det høje Ting, saaledes at Danmark paa dette Omraade kommer til at staa ved Siden af